

Belangrijke passages uit 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen'

[13] Hoofdstuk 'De levensspanne van de Aldus Gekomene' – deel 3 [van 3]

Elke dag chanten en werken aan een gelukkige wereld met de woorden "Dit, mijn land, blijft veilig en sereen"¹

"Wat is het maatschappelijke doel van een religie als die zich niet inzet voor het geluk van de mensheid en het verbeteren van de wereld? Zit er geen heilzame waarde in mensen helpen gelukkig te worden? Zit er geen morele waarde in het verbeteren van de wereld?"² Dit zijn de beroemde woorden van onze oprichter Tsunesaburo Makiguchi in de *Kachi-ron* (De theorie van waarde), het tweede deel van *Soka kyoikugaku taikai* (Het systeem van waardecreërend onderwijs).³

Makiguchi verwees naar het (16e) hoofdstuk 'Levensspanne' van de Lotus Soetra⁴ als de ultieme uitdrukking van de werkelijke waarde van religie en verklaarde dat het hoofdstuk "Shakyamuni's belofte weergeeft om alle mensen die gebukt gaan onder het lijden van het leven in staat te stellen boeddhaschap te bereiken en in veiligheid te leven in de vreugde van het eeuwige leven".⁵

Hoe overwinnen we het lijden in ons leven? Hoe kunnen we een onwankelbare levensstaat bereiken waarin we genieten van de echte vreugde van het leven? Een religie die echte waarde creëert, wordt gedefinieerd door haar vermogen om het leven van de mensen en de samenleving te veranderen. Deze overtuiging was het fundament van Makiguchi's verheven idealen en gedrag.

Het grote pad van humanistische religie

¹ SGI Nieuwsbrief 11582.

² Vertaald uit het Japans. Tsunesaburo Makiguchi, *Soka kyoikugaku taikai* (Het systeem van waarde-creërende educatie), in *Makiguchi Tsunesaburo zenshu* (Verzamelde geschriften van Tsunesaburo Makiguchi), deel 5 (Tokio: Daisanbunmei-sha, 1982), p. 356.

³ *Soka kyoikugaku taikai* (Het systeem van waarde-creërende educatie): Een presentatie in twee delen van de innovatieve onderwijstheorie van de eerste president van de Soka Gakkai, Tsunesaburo Makiguchi. De bedoeling ervan was het geven van "een systeemgerichte methodiek voor het opleiden van individuen die in staat zijn waarde te creëren, wat het doel is van het leven." Het eerste deel van dit werk werd op 18 november 1930 gepubliceerd, met de financiële en logistieke ondersteuning van Makiguchi's leerling Josei Toda, in een gezamenlijke inspanning van leermeester en leerling. Het tweede deel werd in 1931 gepubliceerd.

⁴ Nadat het bereiken van verlichting van de Boeddha in het verre verleden is onthuld in het eerste deel van het versgedeelte van het (16^e) hoofdstuk 'Levensspanne' van de Lotus Soetra, vertelt het tweede versgedeelte de parabel van de kundige arts en zijn zieke kinderen om uit te leggen waarom de eeuwige Boeddha nirwana binnengaat "Nirwana binnengaan als een geschikt middel" (LSOC16, 271). De inhoud van het versgedeelte wordt dan herhaald in het volgende versgedeelte, waarnaar – omdat het begint met de woorden "*Ji ga toku burrai*" ("Sinds ik boeddhaschap heb bereikt," LSOC16, 270), - in het Japans wordt verwezen als het *jigage* (letterlijk "vers van zichzelf"). Nichiren Daishonin prijst het versgedeelte met de woorden: "De boeddha's uit alle tien richtingen keken op naar het versgedeelte van het hoofdstuk 'Levensspanne' en zagen het als hun leraar en bereikten boeddhaschap" (WND-1, 517). We reciteren het versgedeelte in onze dagelijkse beoefening van gongyo in het prijzen van de nobelheid van ons eigen leven.

⁵ Zie voetnoot 2, p. 357.

Meneer Makiguchi trok het traditionele filosofische idee van een religieuze “waarde van heiligheid,” die ver afstaat van de echte wereld, sterk en grondig in twijfel. Mijn leermeester, de tweede president van de Soka Gakkai Josei Toda, maakte ook vaak duidelijk dat we geen spirituele opportunisten zijn die onze religie misbruiken voor persoonlijk gewin.

Ik heb de leerstellingen van president Makiguchi en Toda geërfd en me samen met mijn medeleden ingezet om onze solide organisatie voor vrede, cultuur en onderwijs te ontwikkelen op basis van boeddhistisch humanisme. Het werkelijke doel van religie moet zijn om mensen sterk, goed en wijs te maken.

De Lotus Soetra is een rijke bron van wijsheid en de oorsprong van een religieuze beweging die er voor de mensen is en hen echt kracht geeft.

Het hoofdstuk ‘Levensspanne’ en met name het versgedeelte licht de werkelijke aard van de Boeddha toe, die er eeuwig naar streeft om alle mensen in staat te stellen verlichting te bereiken. En het beschrijft de mensen die hun leermeester zoeken en de Wet verspreiden met een onbaatzuchtige toewijding. Het legt de nadruk op de gelofte in de kern van de gezamenlijke strijd van leermeester en leerling. Met het hooghouden van de humanistische leerstellingen van het boeddhisme, werken ze samen om de hoogste waarde te creëren door mensen te helpen bij het realiseren van een staat van absoluut en onverwoestbaar geluk – in overeenstemming met de woorden “waar levende wezens in alle rust genieten” (LSOC16, 272)⁶ – en een boeddhaland opbouwen, zoals beschreven in de passage “Dit, mijn land blijft veilig en sereen” (LSOC16, 272).⁷

In deze aflevering gaan we het gedeelte in ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ bestuderen dat gaat over het versgedeelte van het hoofdstuk ‘Levensspanne.’ Laten we het grote pad van Soka opnieuw bevestigen. Dat is gewijd aan het realiseren van kosenrufu door het vol compassie verspreiden van de Mystieke Wet, met een directe band met Nichiren Daishonin, de Boeddha van het laatste tijdperk van de Wet. Uiteindelijk is het ver gedeelte van het hoofdstuk ‘Levensspanne’ een lofzang op ons eigen leven.

Zoals de samenkomst op de Adelaarstop die altijd door blijft gaan

Er zijn 93 jaren voorbijgegaan sinds de gepassioneerde toewijding aan kosenrufu van president Makiguchi en president Toda leidde tot de oprichting van de Soka Gakkai. En het is tien jaar geleden dat we de Hal van de Grote Gelofte voor Kosenrufu hebben voltooid in Shinanomachi, Tokio.

De mensheid wordt nu geconfronteerd met talloze problemen, maar in deze verontrustende tijden – in feite juist daardoor – hebben onze leden in de afgelopen 10 jaar diverse grote problemen doorstaan en hun onderlinge band van hoop en aanmoediging versterkt.

⁶ Het hoofdstuk ‘Levensspanne van de Lotus Soetra beschrijft de wereld waarin we wonen als een plaats “waar levende wezens in alle rust genieten” (LSOC16, 272). Dit geeft aan dat de saha wereld, die gewoonlijk beschouwd wordt als een wereld van lijden, in feite het Land van Eeuwig Sereen Licht is, of een boeddhaland, waar alle levende wezens de grootste vreugde kunnen ervaren.

⁷ Een passage uit het versgedeelte van het hoofdstuk ‘Levensspanne’ van de Lotus Soetra. “Dit, mijn land” verwijst naar de saha wereld waarin Shakyamuni eeuwig verblijft.

De ontwikkeling van onze beweging voor kosenrufu over de hele wereld is ook verbazingwekkend. Dit is allemaal te danken aan onze nobele leden die zich moedig inzetten om hun gelofte uit het verre verleden te vervullen. Ze doen dit met de sterke overtuiging dat “Wanneer een groot kwaad zich voordoet, groot goed volgt” (WND-1, 1119).

Deze zomer [in juli 2023], zijn er weer regelmatig gongyo-bijeenkomsten gehouden in de Hal van de Grote Gelofte voor Kosenrufu [na een stop van drieënhalf jaar vanwege de coronapandemie]. Moedige Bodhisattva's van de Aarde die op dit moment over de hele aardbol op wonderbaarlijke manier zijn verschenen, komen hier bijeen om samen te bidden voor het vervullen van de grote gelofte voor kosenrufu door de compassievolle verspreiding van de Mystieke Wet.⁸

Ik heb echt het gevoel dat elk van deze bijeenkomsten met recht beschreven kan worden als “de bijeenkomst op de Heilige Adelaarstop die op een plechtige manier blijft doorgaan en nog niet is uiteengegaan” (OTT, 135),⁹ een passage die door de Daishonin wordt aangehaald in ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen.’

De Daishonin zegt: “‘Heilige Top’ [Adelaarstop] verwijst naar de gohonzon. Het verwijst ook naar naar de plaats waar Nichiren en zijn volgelingen, die Nam-myoho-renge-kyo reciteren, verblijven.” (OTT, 135) Onze gongyo en Nam-myoho-renge-kyo, individueel en als familie, elke morgen en avond, verbindt ons, ieder van ons een Bodhisattva van de Aarde, diep in ons leven met de verzamelde menigte op de Adelaarstop. We ontwikkelen dezelfde levensstaat van boeddhachap als de Daishonin en hernieuwen onze gelofte voor kosenrufu.

**[Hoofdstuk zestien: De levensspanne van de Aldus Gekomene
Zeven-en-twintig belangrijke punten]**

Punt vijftien, met betrekking tot de passage “Wanneer levende wezens het einde van een kalpa meemaken, / en alles wordt verteerd in een groot vuur, / blijft dit, mijn land, veilig en sereen, / voortdurend vol hemelse en menselijke wezens. / De hallen en paviljoenen in de tuinen en bosjes / zijn getooid met allerlei soorten edelstenen. / Bomen vol juwelen dragen uitbundig veel bloemen en vruchten / waar levende wezens in alle rust genieten. / De goden slaan op hemelse trommels, / maken voortdurend veel soorten muziek. / Mandarava bloesems dalen neer, / zich uitstrooiend over de Boeddha en de grote verzamelde menigte. / Mijn zuivere land is niet verwoest, / toch ziet de menigte het alsof het door vuur is verteerd, / en alles is doortrokken van angst, vrees, en andere vormen van lijden. / Deze levende wezens die diverse vergrijpen hebben begaan, / brengen door

⁸ Op de Soka Gakkai Joju Gohonzon, geïnstalleerd in het altaar in de Hal van de Grote Gelofte voor Kosenrufu, staat aan de rand de inscriptie “Voor het vervullen van de Grote Gelofte voor Kosenrufu door de compassievolle verspreiding van de Grote Wet.”

⁹ Woorden van de grote leraar T'ien-t'ai die door de Daishonin worden aangehaald in ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen,’ om te benadrukken dat de bijeenkomst op de Adelaarstop waar Shakyamuni de Lotus Soetra predikt, eeuwig is en nooit eindigt.

oorzaken gelegd in hun kwaadaardige acties, / *asamkhya kalpa's*¹⁰ door / zonder de naam van de drie schatten te horen. / Maar degenen die op een verdienstelijke manier tewerk gaan, / die zachtaardig, vreedzaam, eerlijk en oprecht zijn, / zullen me allemaal zien / hier in eigen persoon, de Wet predikend" [LSOC16, 272].

In 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen' staat: Deze passage is een lofzang op het beginsel van drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment dat in het hoofdstuk 'Levensspanne' van de essentiële leer wordt onthuld. De woorden "Wanneer (...) alles is verteerd in een groot vuur" slaan in feite op het grote vuur van aardse verlangens.¹¹ De woorden "dit, mijn land, blijft veilig en sereen" verwijzen naar het gebied van onze omgeving. De woorden "waar levende wezens in alle rust genieten" verwijzen naar het gebied van levende wezens. De woorden "Bomen vol juwelen dragen uitbundig veel bloemen en vruchten" verwijzen naar het gebied van de vijf componenten. En dus gaat dit gedeelte van de passage duidelijk over het beginsel van de drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment. (OTT, 136)

Het versgedeelte van het hoofdstuk 'Levensspanne' is een ode aan ons eigen leven

De Daishonin merkt op dat, als we het Chinese karakter *ji* (zelf) van de beginregel van het versgedeelte – "*ji ga toku burrai* (Sinds ik boeddhenschap heb bereikt) (LSOC16, 270) – combineren met het laatste Chinese karakter *shin* (lichaam) van de slotregel – *soku joju busshin*" (snel het lichaam van een boeddha verkrijgen) (LSOC16, 273), het woord *jishin* wordt gevormd, dat 'zichzelf' betekent (OTT, 140). In 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen' benadrukt de Daishonin de diepe betekenis hiervan en vat dit deel van het versgedeelte van begin tot eind op als zowel een lofzang op het leven van de Boeddha, die zich zonder ophouden inzet om het lijden van mensen te verlichten, en tegelijkertijd als een lofzang op ons eigen leven, ter ere van het feit dat alle levende wezens van de negen levensstaten van nature boeddha's zijn. En wij, van de Soka Gakkai, zijn het die de grote strijd van de Boeddha hebben geërfd en deze voortzetten.

De passage die we hier bestuderen bespreekt een soetra passage die bevestigt dat voor degenen die in de Mystieke Wet geloven, deze saha wereld¹² het ware boeddheland is waar de Boeddha eeuwig verblijft. De Daishonin zegt: "Deze passage is een lofzang op het beginsel van drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment¹³, dat in het hoofdstuk

¹⁰ *Asamkhya* is een numerieke eenheid uit het oude India die een uitzonderlijk groot aantal aangaf, terwijl *kalpa* in de oude Indiase kosmologie verwijst naar een uiterst lange periode van tijd.

¹¹ Aardse verlangens zijn innerlijke functies of misleide impulsen die lijden veroorzaken, ons beoordelingsvermogen verstoren en onze boeddhistische beoefening tegenwerken.

¹² Saha wereld: deze wereld, vol lijden. Vaak vertaald als de wereld van verdraagzaamheid. In het Sanskriet betekent *saha* de aarde; het heeft van oorsprong de betekenis "verdragen" of "doorstaan." Dit is de reden dat *saha* in de Chinese versie van boeddhistische geschriften wordt weergegeven als verdraagzaamheid. In deze context duidt de saha wereld op een wereld waarin mensen lijden moeten doorstaan.

¹³ Drieduizend drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment (Japans *ichinen sanzen*): een filosofisch systeem, door T'ien-t'ai van China opgesteld op basis van de Lotus Soetra. De "drieduizend drieduizend (mogelijke) levensstaten" duiden op de diverse aspecten en fasen die het leven op elk moment doormaakt. Op elk moment laat het leven een van de Tien Levensstaten zien. Elk van deze levensstaten heeft het potentieel voor alle tien in zich, en dat zorgt dan voor honderd mogelijke levensstaten. Elk van deze honderd

‘Levensspanne’ van de essentiële leer wordt onthuld” (OTT, 136). Zoals “de onthullingen in dit hoofdstuk ‘Levensspanne’ duidelijke maken” (OTT, 137), zegt hij, kunnen levende wezens die gebukt gaan onder lijden de Mystieke Wet van de drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment belichamen, waardoor levende wezens zich bewust kunnen worden van hun inherente boeddhaschap.

De Daishonin richt zich hier specifiek op het aspect van de drie gebieden van het bestaan – namelijk, het gebied van de omgeving, het gebied van levende wezens en het gebied van de vijf componenten.¹⁴ Zij zijn een basisonderdeel van de drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment, wat het Nichiren Boeddhisme beschouwt als een beginsel van transformatie.

Met andere woorden, wanneer een groot vuur van aardse verlangens de wereld omhult in een kwaadaardige tijd, zo zegt de Daishonin, kunnen diegenen die de Mystieke Wet omarmen de plaats waar ze leven transformeren in een land dat veilig en sereen is. Voor ons is dit onze omgeving. Verder ontwikkelen degenen die zich inzetten voor kosenrufu een levensstaat waarin ze “in alle rust kunnen genieten”. Dit is ons gebied van levende wezens. Het land wordt verfraaid met mooie tuinen en bosjes bomen. “Bomen vol juwelen dragen uitbundig veel bloemen en vruchten” - [wat overeenkomt met nobele individuen die rijke weldaden geven aan anderen] - duidt erop dat de spirit van compassie ieder aspect en elke functie van ons leven gaat doordringen. Dit is ons gebied van de vijf componenten.

De Daishonin verklaart: “Nu zijn Nichiren en zijn volgelingen, die Nam-myoho-renge-kyo reciteren, precies de personen waar hier [in deze soetra passage] naar wordt verwezen.” (OTT, 137) Als we in de Mystieke Wet geloven, verlicht de levensstaat van boeddhaschap de drie bestaansgebieden in hun geheel, op basis van het beginsel van drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment.

Kosenrufu is de weg naar het opbouwen van een echt gebied van vrede en geluk

Op 8 september 2002, een jaar na de terroristische aanvallen op 9/11, kwamen vertegenwoordigers van de jeugd van over de hele aardbol samen met mij bijeen in Tokio. Nadat ik met deze jong mensen, toegewijd aan hun missie vanuit het verre verleden, gongyo had gedaan en we samen hadden gebeden voor wereldvrede, verwees ik naar de Lotus Soetra passage “Dit, mijn land, blijft veilig en sereen, voortdurend vol hemelse en menselijke wezens” (LSOC16, 272) en zei:

“Er is nog steeds enorm groot lijden in de wereld van vandaag – lijden zo pijnlijk als “verteerd worden in een groot vuur” (LSOC16, 272). Onze nobele beweging voor kosenrufu, die de filosofie van de eeuwigheid van het leven hooghoudt, is sterk toegewijd aan het creëren van

levensstaten bezit de tien factoren en functioneert binnen elk van de drie bestaansgebieden, en zo zijn er in totaal drieduizend mogelijke levensstaten. Anders gezegd, alle verschijnselen liggen besloten in één enkel levensmoment, en één enkel levensmoment doordringt de drieduizend bestaansgebieden, of de hele wereld van verschijnselen.

¹⁴ Vijf componenten: vorm, waarneming, begrip, wil en bewustzijn.

een wereld waarin mensen in geluk en vrede samenleven – een ideale samenleving waar de mensheid altijd naar heeft verlangd.”¹⁵

Ze waren allemaal ernstig, hun ogen straalden van vastberadenheid, en er verspreidde zich een sfeer van gelofte en vreugde onder hen. Het hart van deze jonge verantwoordelijken van over de hele wereld gloeide met de sterke overtuiging dat er geen ideaal gebied van geluk bestaat buiten de echte wereld, en een diep, vurig besluit om een wereld te creëren die de woorden van de Boeddha “Dit, mijn land, blijft veilig en sereen” belichaamt. Ik was ervan overtuigd dat zij de belichaming vormden van vrede voor de mondiale familie.

Als de vreugdevolle acties van moedige Bodhisattva’s van de Aarde, toegewijd aan “het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land” zich over de wereld verspreiden, zal het pad naar het creëren van een wereld van geluk en welvaart voor iedereen opengaan. Dit is de essentie van onze ongeëvenaarde beweging, gericht op het ultieme beginsel voor verandering, de werkelijke drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment.¹⁶

**Punt zestien, over de woorden “Ik ben de vader van deze wereld”
[LSOC16, 273].**

In ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ staat: “Ik” verwijst naar boeddha Shakyamuni, de vader van alle levende wezens. De Lotus Soetra verzekert ons dat zowel de Boeddha als de soetra zelf de drie deugden van vorst, leraar en ouder bezit.¹⁷

De verzekering met betrekking tot de Boeddha vinden we in de passage over de drie deugden van de Boeddha van de theoretische leer. Daarin staat: “Maar nu is deze drievoudige wereld / helemaal mijn domein, / en de levende wezens erin / zijn allemaal mijn kinderen. / (...) Ik ben de enige persoon / die anderen kan redden en beschermen.” (hoofdstuk drie, Parabels) Wat betreft de drie deugden van vorst, leraar en ouder in relatie tot de Boeddha van de essentiële leer, wordt de deugd van vorst bevestigd in de woorden “Dit, mijn land, blijft veilig en sereen” (hoofdstuk zestien); die van leraar in de woorden “Voortdurend heb ik de Wet verkondigd, door te onderwijzen en te bekeren” (ibid.); en die van ouder in de woorden “Ik ben de vader van deze wereld.” (idem) (OTT, 137)

Nichiren Daishonin is de vorst, leraar en ouder van het Laatste Tijdperk van de Wet

¹⁵ Uit een toespraak op een speciale gongyo-bijeenkomst voor wereldvrede met deelnemers aan de SGI Jeugd Trainingscursus van 2002, die werd gehouden in het Soka Culturele Centrum, Shinanomachi, Tokio, op 8 september 2002. Op die dag was het 45 jaar geleden dat de tweede president van de Soka Gakkai, Josei Toda, zijn Verklaring met de oproep tot het afschaffen van kernwapens uitgaf.

¹⁶ Feitelijke drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment: in het Laatste Tijdperk van de Wet is de Wet van Nam-myoho-renge-kyo die door Nichiren Daishonin is onthuld, de feitelijke leer van drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment.

¹⁷ De drie deugden van vorst, leraar en ouder. Drie deugden die alle levende wezens moeten respecteren. De deugd van de vorst is het vermogen om alle levende wezens te beschermen, de deugd van de leraar is de wijsheid om hen te onderrichten en naar verlichting te leiden, en de deugd van de ouder is de compassie om hen koesteren en te steunen.

Laten we vervolgens punt zestien over het hoofdstuk 'Levensspanne' in 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen' bestuderen. Dit punt heeft betrekking op de woorden "Ik ben de vader van deze wereld" (LSOC16, 273). Shakyamuni wordt beschreven als de Boeddha die in het verre verleden verlichting bereikte, aan de hand van de drie deugden van vorst, leraar en ouder. En Nichiren Daishonin wordt beschouwd als degene die deze deugden belichaamt in zijn acties in het Laatste Tijdperk van de Wet.

De woorden in de soetra "Ik ben de vader van deze wereld" verwijzen naar de parabel van de bekwame arts en zijn zieke kinderen.¹⁸ Shakyamuni is, net als de vader in die parabel die een arts is, "de vader van alle levende wezens" (OTT, 137) in de echte drievoudige wereld. En net zoals de arts zijn misleide kinderen redde [die hun gezonde verstand verloren hadden na het innemen van vergif en het heilzame medicijn weigerden dat hij voor hen had bereid], spant Shakyamuni zich onvermoeibaar in om degenen te redden die lijden aan "verstandsverbijstering" (LSOC16, 273).¹⁹

Hier belicht 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen' de drie deugden van Shakyamuni door een passage te introduceren uit het (3^e) hoofdstuk 'Parabels'²⁰ van de theoretische leer (de eerste helft van de Lotus Soetra), en passages uit het (16^e) hoofdstuk 'Levensspanne' van de essentiële leer (de tweede helft van de Lotus Soetra). Met betrekking tot de laatste, zegt de Daishonin, wordt de "deugd van vorst bevestigd met de woorden 'Dit, mijn land blijft veilig en sereen' [LSOC16, 272]; die van leraar met de woorden 'Voortdurend heb ik de Wet verkondigd door te onderrichten, te bekeren' [LSOC16, 270]; en die van ouder met de woorden 'Ik ben de vader van deze wereld' [LSOC16, 273]" (OTT, 137).

De Daishonin zegt vervolgens: "Nu zijn Nichiren en zijn volgelingen, die Nam-myoho-renge-kyo reciteren, de vaders van alle levende wezens, want wij redden hen van de kwellingen van de hel van onophoudelijk lijden." (OTT, 138) Hier beweert hij dat hij en zijn leerlingen, in het Laatste Tijdperk van de Wet de "vaders van alle levende wezens" zijn, die de grote uitdaging aangaan van het verlichten van het lijden van alle mensen door hen naar verlichting te leiden.

In 'Het openen van de ogen', die de Daishonin schreef toen hij in ballingschap op het eiland Sado zat, staat: "Ik, Nichiren, ben de vorst, leraar, en vader en moeder van het hele Japanse volk." (GND-II, 216)

¹⁸ Parabel van de bekwame arts en zijn zieke kinderen: een van de zeven parabels van de Lotus Soetra. Daarin wordt het verhaal verteld van een bekwame arts met veel kinderen, die vergif drinken als hij, hun vader, weg is. De vader maakt een heilzaam drankje klaar, maar sommige kinderen kunnen niet helder meer denken en weigeren het te drinken. Daarom laat hij het medicijn achter en vertrekt naar een ver land. Van daaruit stuurt hij een boodschapper die hen vertelt dat hun vader is overleden. Vol verdriet komen ze eindelijk bij zinnen, nemen het medicijn in dat hun vader voor hen heeft achtergelaten, en zijn meteen genezen. De vader keert dan naar huis terug en ze zijn allemaal weer gelukkig herenigd.

¹⁹ In het hoofdstuk 'Levensspanne' zegt Shakyamuni: "Ik ben de vader van deze wereld, / bezig met het redden van mensen die lijden en worden gekweld. / Omdat gewone mensen in de war worden gebracht, / maak ik / hoewel ik leef / bekend / dat ik in een staat van niet-zijn ben overgegaan." (LSOC16, 273)

²⁰ Dit is een verwijzing naar de passage: "maar nu is deze drievoudige wereld / helemaal mijn domein, / en de levende wezens erin / zijn allemaal mijn kinderen. / Nu is deze plaats / overladen met pijn en beproevingen. / ik ben de enige persoon / die anderen kan redden en beschermen." (LSOC3, 105-106)

Hier spreekt hij zijn overtuiging uit dat hij “de vorst, leraar en ouder” is van het Laatste Tijdperk van de Wet, die vol grenzeloze compassie is opgestaan om alle mensen naar verlichting te leiden in een kwaadaardige tijd met een overdaad aan laster van de Wet en menselijk lijden. Hij zet zich onbevreesd in voor het verspreiden van de correcte boeddhistische leer, zonder zich te laten afschrikken door de wreedste vervolging. Hij bezit een verheven levensstaat, waardoor hij zelfs een levensbedreigende verbanning kan beschouwen als een bron van “grote vreugde” (vgl. GND-II, 217).²¹

Alle lijden is het lijden van Nichiren

Aan het eind van dit gedeelte van ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ over de woorden “Ik ben de vader van deze wereld” (LSOC16, 273), citeert de Daishonin een passage uit de Nirwana Soetra: “De diverse vormen van lijden waar alle levende wezens onder gebukt gaan – zijn allemaal het eigen lijden van de Aldus Gekomene.” (OTT, 138)

Direct voor die woorden in de Nirwana Soetra staat de verklaring: “Zien dat levende wezens lijden, voelt als mijn eigen pijn.” De Boeddha beschouwt het lijden van alle levende wezens als zijn eigen lijden.

Met betrekking hierop verklaart de Daishonin in ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’: “De diverse vormen van lijden waar alle levende wezens onder gebukt gaan – zijn allemaal het eigen lijden van Nichiren.” (OTT, 138)

Ook schrijft de Daishonin in ‘Over het terechtwijzen van Hachiman’, na het citeren van dezelfde passage uit de Nirwana Soetra als in ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ wordt aangehaald: “De vormen van lijden waar alle levende wezens onder gebukt gaan, allemaal voortkomend uit [de] ene oorzaak – ze zijn allemaal het eigen lijden van Nichiren.” (WND-2, 934)

De vormen van lijden die ieder van ons ervaart zijn divers of “gevarieerd,” maar tegelijkertijd worden ze uiteindelijk allemaal veroorzaakt door aardse verlangens (of verkeerde neigingen) en, meer in het bijzonder, fundamentele onwetendheid.²² Hoewel ze gevarieerd en divers lijken te zijn, zijn het in feite vormen van lijden die voortkomen uit één bron of oorzaak. Hoe snijden we deze wortel van lijden weg? Door middel van vertrouwen, door geloof, zoals de Daishonin ons verzekert: “Dit woord ‘geloof’ [of vertrouwen] is een scherp zwaard dat de fundamentele duisternis of onwetendheid wegsnijdt.” (OTT, 54)

Met het hanteren van “het scherpe zwaard” van de Mystieke Wet snijdt de Daishonin de fundamentele onwetendheid van alle levende wezens weg en “blokkeert de weg die leidt naar

²¹ De Daishonin schrijft: “Voor wat ik heb gedaan ben ik veroordeeld tot verbanning, maar dit is maar een licht lijden om in dit leven te ondergaan en niet de moeite waard me erover te beklagen. In toekomstige levens zal ik een immens groot geluk ervaren, een gedachte die mij grote vreugde geeft.” (vgl. GND-II, 217)

²² Fundamentele onwetendheid: ook fundamentele duisternis. De diepst gewortelde illusie die van nature in ons leven aanwezig is en zou leiden tot alle andere illusies. Het onvermogen om de hoogste waarheid van de Mystieke Wet of de negatieve impulsen die voortkomen uit een dergelijke onwetendheid, te zien of te herkennen.

de hel van onophoudelijk lijden”.²³ Hiermee opent hij de weg naar kosenrufu door de Mystieke Wet vol compassie te verspreiden tijdens het hele Laatste Tijdperk van de Wet, tot in de oneindige toekomst.

Ieder van ons, op onze eigen plek van onze missie, spant zich geduldig en volhardend in om oprecht en met empathie contact te maken met de mensen om ons heen, waarbij we proberen hun pijn en lijden te verlichten. We hebben een netwerk van goede vrienden²⁴ opgebouwd, dat mensen bij elkaar brengt.

Met deze inspanningen brengen we de instelling van de boeddha van grenzeloze compassie tot leven in onze moderne wereld om het “lijden van alle levende wezens” op het meest fundamentele niveau te verlichten. De tijd is aangebroken om de wereld nog beter te laten zien wat de echte waarde is van onze grote wereldwijde beweging van Bodhisattva’s van de Aarde, toegewijd aan het wegnemen van lijden en het geven van vreugde.

Punt negentien, over de woorden “Te allen tijde denk ik bij mezelf [letterlijk, roep ik deze gedachte op]” [LSOC16, 273].

In ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ staat: “Te allen tijde” duidt op de drie bestaansperioden verleden, heden en toekomst. ‘Mezelf’ verwijst specifiek naar boeddha Shakyamuni, en in algemenere zin naar de Tien Levensstaten.

“De woorden ‘deze gedachte’ uit de woorden ‘roep ik deze gedachte op’ verwijzen naar de eeuwig inherente enkele gedachte aan Nam-myoho-renge-kyo. Het woord ‘oproepen’ betekent hier niet het ‘oproepen’ van het ‘gemaakt’ of ‘gecreëerde’, maar eerder het ‘oproepen’ van het ‘niet gemaakte’ of ‘niet gecreëerde’, dat wil zeggen, van wat eeuwig en inherent aanwezig (...) is. Nu is de gedachte die Nichiren en zijn volgelingen verwoorden als ze Nam-myoho-renge-kyo reciteren, de gedachte van groot medegevoel en compassie.” (OTT, 139-40)

“Te allen tijde denk ik bij mezelf” – De kern van de gelofte van de Boeddha

Als de Daishonin de woorden “Te allen tijde denk ik bij mezelf [letterlijk roep ik deze gedachte op]” (LSOC16, 273) bespreekt, zegt hij dat “Te allen tijde” verwijst naar de eeuwigheid van de drie bestaansperioden verleden, heden en toekomst, terwijl “ik” verwijst naar Shakyamuni zelf. In het licht van het beginsel van de Tien Levensstaten die inherent zijn aan alle levende wezens, verwijst het ook naar ons en naar de wens en acties van de Boeddha.

²³ De Daishonin schrijft: “Als de compassie van Nichiren echt groot en alomvattend is, zal Nam-myoho-renge-kyo zich tienduizend jaren en langer verspreiden, tot in de eeuwigheid, want dit bezit de weldadige kracht om de blinde ogen van ieder levend wezen in het land Japan te openen, en het blokkeert de weg die leidt naar de hel van onophoudelijk lijden” (WND-1, 736).

²⁴ In het boeddhisme is “een goede vriend” een oprechte, rechtschapen persoon die mensen naar het boeddhisme leidt. Dit staat in tegenstelling tot een slechte vriend of een negatieve invloed die mensen misleidt of hun beoefening van het boeddhisme tegenwerkt.

De Daishonin verwijst ook naar “de compassievolle gelofte van de Boeddha, die verklaarde ‘Te allen tijde denk ik bij mezelf: [Hoe kan ik ervoor zorgen dat levende wezens toegang krijgen tot de onovertroffen weg en snel het lichaam van een Boeddha verkrijgen?]” (WND-1, 62) Het leven van de Boeddha die verlichting bereikte in het verre verleden gaat juist om zijn eindeloze strijd voor het geluk van alle levende wezens.

De levensstaat en de ware aard van mensen worden zichtbaar door wat ze altijd diep in hun hart koesteren en wat hun gedachten zijn.

Wat betreft de woorden “Te allen tijde denk ik bij mezelf [letterlijk roep deze gedachte op]” (LSOC16, 273), zegt de Daishonin: “De woorden ‘deze gedachte’ (...) verwijzen naar de eeuwig inherente enkele gedachte aan Nam-myoho-renge-kyo.” (OTT, 139)

Nam-myoho-renge-kyo is de toegewijde beoefening die een einde maakt aan de pijn en beproevingen van miljoenen kalpa’s [in onze beoefening voor onszelf en voor anderen].²⁵

Wat onze omstandigheden ook zijn, we blijven ’s morgens en ’s avonds bidden en handelen op basis van onze gelofte voor kosenrufu in de geest van “Zowel lijden als vreugde beschouwen als onontkoombare feiten” (GND-I, 129).

Dit draagt immens bij aan het polijsten van ons leven op het diepste niveau. Het vormen en bezielen van ons leven met de Mystieke Wet is de meest weldadige boeddhistische beoefening die we kunnen doen, en de onovertroffen bron van grote voorspoed.

Lof voor onze nobele bodhisattva-beoefening

Jao Tsung-I (1917-2018) was een van China’s meest vooraanstaande sinologen. We hebben een diepe vriendschap opgebouwd en zelfs samen een dialoog gepubliceerd. Dr. Jao heeft me een prachtige kalligrafie, met zijn naam erop, gegeven van de volgende passage uit de Lotus Soetra “Te allen tijde denk ik bij mezelf: Hoe kan ik ervoor zorgen dat levende wezens toegang krijgen tot de onovertroffen weg en snel het lichaam van een boeddha verkrijgen?”
Waarom koos hij die woorden?

Dr. Jao zei dat hij bewondering had voor onze nobele beoefening van de bodhisattva-weg, in eenheid door de band van leermeester en leerling, en voor het leiderschap dat we op ons namen, in zijn ogen vol liefde voor de mensheid, en een spirit van dienstbaarheid aan de mensen. Hij voelde zich ook geïnspireerd door de acties van onze leden voor het geven van hoop en moed aan elke persoon en hen te helpen om een onovertroffen levensstaat op te bouwen. Dit allemaal, zei hij, leek die laatste versregels van het hoofdstuk ‘Levensspanne’ perfect weer te geven.

²⁵ In ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ staat: “Als we in één enkel levensmoment een einde maken aan de pijn en beproevingen van miljoenen kalpa’s [in onze beoefening voor onszelf en anderen], dan zullen achtereenvolgens in onszelf de drie boeddhalichamen verschijnen waarmee we eeuwig zijn begiftigd. Nam-myoho-renge-kyo is precies zo’n ‘toegewijde’ beoefening” (OTT, 214).

Deze bekende passage – die in het Chinees uit 20 karakters bestaat – heeft een geweldige kracht. Ik was enorm dankbaar voor het vriendelijke oordeel van Dr. Jao. Deze passage betekent, zo merkte ik op, volhardend en voortdurend nadenken over hoe we mensen de mogelijkheid kunnen geven om alles uit zichzelf te halen om het mooiste leven te kunnen leiden. Dit betekent voortdurend te chanten voor het geluk van anderen en contact met hen te maken en met hen te praten. Het boeddhisme, zo bevestigde ik, leert ons dat deze onwankelbare beslissing het mogelijk maakt dat de levensstaat van boeddhachap naar buiten komt en door onze aderen gaat stromen.²⁶

Op dat moment moest ik denken aan president Makiguchi en president Toda. Meneer Makiguchi zag het doel van religie in de samenleving als “inzet voor het geluk van de mensheid en om de wereld tot een betere plek te maken”.²⁷ En meneer Toda sprak herhaaldelijk zijn vurige wens uit voor het uitroeien van alle ellende op de aardbodem.

Het verschijnen van de Soka Gakkai is direct verbonden met de voortdurende gedachte of wens van de Boeddha, wat besloten ligt in de woorden “Te allen tijde denk ik bij mezelf”. Het is een organisatie die volkomen in overeenstemming is met de wil en intentie van de Boeddha, door het uitvoeren van de heilige en compassievolle taak om mensen naar verlichting te leiden, de gedeelde gelofte van leermeester en leerling. Meneer Toda beschouwde elk Soka Gakkai-lid die zich inspant om het boeddhisme met anderen te delen, als een boeddha.

Als gewone mensen begeven onze leden zich altijd onder de mensen en doen ze hun best om de levensstaat van de hele mensheid te verlichten – om te realiseren wat wij wereldwijde kosenrufu noemen. Het zijn nobele beoefenaars van de bodhisattva-weg, die lid zijn van een grote religieuze beweging. Geen groepering is meer prijzenswaardig of heeft meer diepgang.

Het uitbreiden van ons, uit gewone mensen bestaande, netwerk van Bodhisattva's van de Aarde

We chanten elke dag voor een gelukkige wereld, wat geïllustreerd wordt met de woorden [die we tijdens de gongyo reciteren] “Dit, mijn land, blijft veilig en sereen,” en we spannen ons samen in om een vreedzame wereld op te bouwen, weerspiegeld in de volgende woorden: “Voortdurend vol hemelse en menselijke wezens (...). Waar levende wezens in alle rust genieten.” (LSOC16, 272) Laten we ons nog meer inspannen om ons nobele netwerk van Bodhisattva's van de Aarde - gewone mensen - te vergroten. Laten we vooruitgaan vol sterke moed en optimisme, als we ons vol vreugde tot het uiterste inspannen op de plaatsen die wij hebben gekozen om onze gelofte voor kosenrufu te vervullen!

²⁶ Vertaald uit het Japans. Jao Tsung-I en Daisaku Ikeda, *Bunka to geijutsu no tabiji* (Een reis over het pad van cultuur en kunst), (Tokio: Ushio Shuppansha, 2009), p. 13-14.

²⁷ Vertaald uit het Japans. Tsunesaburo Makiguchi, *Soka kyoikugaku taikei* (Het systeem van waarde-creërende educatie), in *Makiguchi Tsunesaburo zenshu* (Verzamelde geschriften van Tsunesaburo Makiguchi), deel 5 (Tokio: Daisanbunmei-sha, 1982), 356.